

“Tot el que he fet en la meva carrera musical ho dec a Cuba”

A Cuba va conèixer Bebo Valdés.

Ja el coneixia de paraula perquè quan anava amb l'Orquestra de Jaime Camino tocàvem peces d'ell, que estaven molt ben fetes. La meva sorpresa va ser quan la primera nit que vaig anar al Tropicana vaig sentir un pianista i era ell. Des d'aleshores “amigos para siempre”. Sortint de treballar anàvem junts a les jam sessions. Quan vaig marxar de l'Havana Hilton li vaig demanar que formés una orquestra per suplir-me i ho va fer.

També va estar temporades als Estats Units.

Allà hi tenia molts amics que em donaven feina de gravacions de discos. Vaig tenir la sort de treballar al Caesars Palace amb Frank Sinatra, Sammy Davis Jr. i Dean Martin. Aquestes gravacions es feien amb l'Orquestra Tropicana. Sinatra era molt bo i volia que els músics que toquessin amb ell, vint o vint-i-cinc, estiguessin a la seva altura. Pagava molt bé i volia els millors. També, als amos del Tropicana, se'ls va ocórrer invitar a gent que sabien que eren bons jugadors de Miami perquè passessin una nit a l'Havana. Els anaven a buscar en avió, els convidaven a sopar i a veure l'espectacle, un dels millors que es feien aleshores, i després passaven a la sala de joc on pagaven l'avió, el sopar i l'espectacle. Llavors els tornaven a portar a Miami. En el vol d'anada, de Miami a l'Havana, jo tocava un pianet i ja anaven contents cap a l'Havana.

Amb quin artista amb què ha treballat es queda?

Sinatra, a part de ser el número u, tenia una veu que ni es compra ni es ven. Quan es parla d'artistes d'aquesta magnitud els músics anem a acompanyar-los. En canvi, a d'altres músics, no els acompanyes, els persegueixes, veus que allò no funciona. Per més nom que tinguin i més quartos que guanyin. A Dean Martin, l'acompanyàvem;

Durant més d'una dècada va ser el director musical dels espectacles dels creuers de la Royal Caribbean International

La diversa trajectòria musical de Jesús Moreno. A l'esquerra, com a component del Jam Session's del Hot Club de Barcelona. Al costat, amb Carmen Miranda; al mig, amb el rei del mambo, Pérez Prado i a la dreta tocant el vibràfon amb Xavier Cugat, en un programa de TVE

a Sammy Davis Jr., Carmen Miranda, Eartha Kit, cadascú dins el seu gènere són espases, gent molt bona. He gaudit amb tots, cadascú amb el seu gènere i la seva manera de treballar.

Com va ser el primer contacte amb el Joan Manuel Serrat?

Va ser quan vaig tornar de Cuba. Ell començava a cantar. El vaig conèixer gràcies al Ricard Ardèvol (mànager d'artistes). Havien muntat un espectacle i em van cridar per dirigir-lo i vam anar de gira per tota Catalunya. El mateix em va passar amb La Trinca que actuava al Teatre Espanyol amb l'espectacle *Trincar i riure*, a principis dels setanta.

Després va venir l'època dels creuers.

Vaig ser director musical de la companyia de creuers Royal Caribbean Internacional. Aquesta oportunitat me la va proporcionar una persona que vaig conèixer a Cuba. Jo aleshores treballava a l'Hotel Internacional de Ginebra. No hi volia anar perquè em marejava fins i tot a les golondrines. Cada setmana em trucava insistint-me. Vaig preguntar per quant temps era la feina i em va respondre quinze. Pensava que era per quinze dies però eren quinze mesos, que era quan el vaixell feia una parada tècnica per netejar-lo de sota. Després va ser un vaixell darrere l'altre i al final hi vaig estar entre 1971 i 1983.

Quin tipus de música hi tocava?

Música ballable, feia concerts amb la meua orquestra però també acompanyava cantants molt bons i còmics. Eren vaixells per a vuit-cents passatgers i no tenien els escenaris que tenen avui els creuers.

Encara continua tocant?

Jo mai deixaré de fer-ho. M'he jubilat per a la seguretat social però no per tocar el piano.

